

ABONAMENTELE

Pentru Sibiu:

1 lună 85 cr., 1/2 an 2 fl. 50 cr., 1 an 5 fl., 1 an 10 fl.

Pentru ducerea la casă cu 15 cr. pe lună mai mult.

Pentru monarhia:

1 lună 1 fl. 20 cr., 1/2 an 3 fl. 50 cr., 1 an 7 fl.
1 an 14 fl.

Pentru România și străinătate:

1/2 an 10 franci, 1 an 20 franci, 1 an 40 franci.

Abonamente se fac numai plătindu-se înainte.

TRIBUNA

Apare în fiecare zi de lucru

INSERTIUNILE

Un șir garmond prima-dată 7 cr., a doua-ora 6 cr.
a treia-ora 5 cr., și timbru de 30 cr.

Redacția și administrația: Strada Poplăce Nr. 15.

Se prenumără și la poste și la librării.

Epistole nefrancate se refușă. — Manuscrise nu se înapoiază

Numeri singuratici la 5 cr. se vând în Sibiu: la librăria „Tipografie”, societate pe acțiuni și la librăria L. Michaelis, strada Cisnădiei, 27. — În Alba-Iulia: la librăria Weisz Bernat „la loterie”

Pretindem satisfacție!

Nu mai un fanatism de rassă trecut în nebunia cea mai turbată, numai un fond moral oribil decăzut, numai un caracter infect și nemernic al unui individ de cele mai miserabile porniri, — numai asemenea decrepitudini sufletești pot să determine comiterea unei crime atât de grozave cum e crima de care s'a făcut culpabil un anume conte Lázár Miklós, din păcate procuror în serviciul justiției maghiare.

Să insulti pe morți în morminte constituie moralicește un păcat de hienă, un păcat identic cu jefuirea morților. Dar' este o infamie fără păreche de scârboasă a insulta în mormintele lor scumpe morți, a căror amintire o sfințește venerațiunea unui popor întreg, a căror viață și luptă a fost dedicată ideilor celor mai sublimе și a căror personalitate istorică se distinge ca un ideal nepertor pentru națiunea ce a dat naștere acelei figuri mărețe.

Infamie de asemenea calibru este fapta miserabilă a numitului conte Lázár Miklós, care în fața tribunalului dela Alba-Iulia și-a luat îndrăzneala ne mai pomenită de a insulta memoria sfântă a nemuritorului nostru erou **Aram Iancu**, aplicându-i infama ofensă de „**haramia veșér**”!

Nu se putea o mai fioroasă insultă, nu se putea o crimă mai neagră decât această făptuire.

Nu se putea o infamie mai temerară decât să insulti un idol al unei națiuni întregi, să insulti pe unul din cei mai devotați apărători și salvatori ai Maiestății Sale actualului nostru Monarch și al dinastiei Sale, să insulti pe acela care n'a cunoscut dorie mai înaltă ca o luptă pentru *troni, patrie și libertate*, într'un timp în care însuși antecesorii ticăloșului atentator la onoarea unui mort primejdiau, cu răsvărire și tradare aceste comori supreme ale tuturor cetățenilor monarhiei noastre!

Iancu și toți bravii noștri martiri și eroi dela 1848 sunt toți insultați de acel Lázár Miklós. Noi și neamul nostru întreg sîntem cumplit insultați de nenorocitul care numește pe eroul nostru cel mai mareț un „cap de bandiți”, ear' pe vitejii noștri strămoși „bandiți”!

Dacă infamia asta ne mai pomenită s'ar fi săvîrșit de pildă față cu un erou al Cehilor de cătră un procuror austriac, e mai mult ca sigur că acel miserabil ar fi fost înfierat după merit în plin tribunal. Dar' s'a comis față cu noi, cari avem slăbiciunea unui escisiv sentiment de răbdare și s'a comis în fața unui tribunal, cu ocazia unui proces, în care fatalitatea voise a fi acusat chiar un Român.

Depresiunea morală foarte firească ce înstăpănia sufletele Românilor prezenți la desbaterea procesului, ne explică de ce canalia îmbrăcată în ființa contelui Lázár Miklós n'a fost reglementată la moment și după merit de o legitimă revoltare a Românilor cari auziră infamele-i insulte...

Crima disgustătoare a procurorului-hienă se potențează și se agravează și prin faptul, că imbecilul a săvîrșit-o nu ca individ, ci în calitate de oficial de reprezentant al ministerului de justiție. Împrejurarea asta însăși ne ia posibilitatea legitimă de a cere noi înșine, ca Români, satisfacție personală dela acel atentator miserabil, fiindcă lașul se ascunde sub paladiul de magistrat inatacabil. Dar' este și inadmisibil moralicește și cavalereste, ca un insultător de morminte, egal în calificatie și disculpatie cu hienele omenești cari jefuesc mormintele, se poată da și primi satisfacție.

Dacă e ca noi să nu fim nevoiți a provoca o satisfacție violentă, dacă e ca să nu fim împinși la estrem în chestia

asta revoltătoare pentru neamul nostru întreg, singurul competent a ne oferi grabnic satisfacția reclamată pe bună dreptate poate fi numai șeful celui ne-trebnic procuror, care din aristocrat scăpătat a devenit un magistrat hrănit și îmbuibat din leașa plătită cu sudoarea țăranilor și cărturarilor români.

Domnul **Alesandru Plosz**, actualul ministru de justiție al țerei, trebuie să ne dea satisfacția cuvenită! Trebuie să ne-o dea grabnic și complet, pentru liniștirea poporului nostru întreg și pentru salvarea onoarei și autorității justiției țerei! Nu se poate ca un ministru al Maiestății Sale să tolereze în serviciul țerei canalii de talia infamului conte Lázár!... Și dacă totuși va fi tolerat, nu-l vom mai tolera noi. Vom ști atunci noi să administrăm aceste canale oficiale lecția ce i-se cuvine!...

În ce privește pe însuși procurorul-hienă, susținut cu slujbă de noi plătită, nu vom perde multe cuvinte. Scurt, îi răspundem numai cu o lecție din istorie.

Dacă d-ta, scârboș tip al decăzutei aristocrații ardelenе și perfid slujbaş al țerei, pătimești de mania de a căuta bandiți în mișcarea revoluționară dela 1848, n'ai nevoie să falsifici istoria căutându-i în istoria noastră, a poporului celui mai credincios patriei, tronului și libertății!

Veți găsi foarte ușor, miserabil procuror, bandiți veritabili în istoria răscăleii voastre antidinastice. Veți afla, infam atentator, că însuși guvernatorul vostru divinizat, Kossuth Lajos a înregimentat sub steagurile sale pângărite de ură fanatică pe cei mai faimos căpitan de bandiți al timpului, pe marele tălhar **Rozsa Sándor**, asmuțându-l asupra satelor românești și sârbești ca să le jefuiască!...

Și dacă nici acest fapt istoric nu te va satisface, îți putem oferi un tip de bandit din însași istoria aristocrației familiei Lázár, a cărei porodită te lauzi a fi.

Adu-ți aminte, dle conte Lázár, de vestita-ți consăngeană contesa Lázár Eszter, căpetenia bandiților falsificatori de monete, care a fost osândită la muncă silnică pe șapte ani și care illustrează atât de plastic onoarea-ți aristocratică moștenită dela strămoși!...

Eată curate adevăruri despre bandiți veritabili, cari te pot interesa deaproape, onorabil conte, care nu te-ai dat înapoi dela infamia de a insulta un erou român, pe care însuși scriitorii maghiari îl descriu ca pe un ideal superb al luptătorului pentru libertate!...

Și tocmai un conte Lázár, înrudit al căpeteniei de bandiți contesa Lázár Eszter, se găsește sub insulte pe neinvinsul și neîntrecutul viteaz al neamului nostru?!

Dar' este nevrednic de a-i pomeni și numele acel infect procuror-hienă!...

După constatările istorice făcute pentru a-i dovedi complet infamia, nici nu e de stat de vorbă cu acea canalie de grof.

Cătră cine ne mai putem adresa pentru satisfacție este, repețim, domnul **Alesandru Plosz**, ministrul justiției.

Pretindem imediată satisfacție, dle ministru!

Ioan Scurtu.

Sibiu, 9 Dec. n.

Din Austria. Amenințarea guvernului maghiar, că dacă pactul nu se finalizează până la începutul anului ce vine, Ungaria va usa de dreptul ce-l are de a se declara independentă, — a pus pe gânduri pe cei din Austria. Se telegrafează dela Viena, că Cehii ar fi luat hotărîrea, să facă opoziția cea mai energică **budgetului**, și să-i împedecă votarea, cu întrebuirea tuturor mijloacelor inventate din partea obstrucționismului, — dar' **pactul și ciutat**, aceste două „necesități de stat” să fie scoase de sub obstrucționism. Natural, că hotărîrea

aceasta a făcut bună impresiune asupra cercurilor înalte, cari cred acum, că pactul totuși va fi votat pe cale parlamentară. De aceea, contele **Clary** nu se va retrage din fruntea guvernului; va duce lupta cu curențul, până la momentul din urmă. Din parte cehă, însă, hotărîrea luată se explică altfel. Cehii sînt siguri că la a doua cetire, legile referitoare la pact vor fi respinse, și din acest motiv nu vreau să le facă opoziție și obstrucție. Se ia ca sigur din partea lor, că guvernul va rămîne în minoritate cu 15—20 de voturi. Și siguranța aceasta i-a făcut să iee hotărîrea de care fu vorba. Se va vedea în curînd, pe care parte e adevărul.

Din parlamentul român. În camera română s'a început Joi discuția asupra răspunsului la mesajul tronului. Proiectul de răspuns a fost prezentat și recomandat camerei spre primire din partea dlui **Ionel Grădășteanu**, raportorul comisiei. A luat apoi cuvîntul dl **Ionel I. Brătianu**, liberal, și a zis, că asupra unei părți din mesaj nu poate fi discuție, asupra părții privitoare la dinastie. Are însă proiectul de răspuns părți ce trebuiesc bine discutate, anume: taxele Porților-de-fer și chestia creditului țerei. Cu chestia Porților-de-fer s'a ocupat pe larg oratorul, făcându-i istoricul și constatînd, că lucrările la Porțile-de-fer, făcute din partea Maghiarilor, nici nu sînt terminate, ear' aceea ce s'a făcut e rău făcut, fiindcă astăzi navigațiunea e îngreunată în loc să fie înlesnită. Ceea-ce îngrijeste pe cei din România nu sînt taxele de acum, cerute din partea Ungurilor, ci e primejdia pentru viitor. Taxele pentru mărfuri sînt adevărate laze vamale. Proiectul de răspuns e de altcum un *echou* la mesajul de tron, și răspunde la chestiile cu cari s'a ocupat mesajul.

Li-e rușine.

Ziarele maghiare pare-că ele înseși se rușinează de conduita ce tribunul din Alba-Iulia a dovedit față cu Iancu, eroul poporului român. De abia la săptămîna au publicat rapoarte despre simptomaticele proces; și ori-cît de multe laude aduc raportorii ziarelor maghiare **presidentului Korbuly** și procurorului **Lázár**, totuși retac cu totul, ca-și-cînd nu s'ar fi întîmplat, scandalosul atentat asupra memoriei bravului Iancu.

Urgisitul cuvînt, de „**haramia veșér**”, pe care veninosul grof de două ori l'a pronunțat, cu potență patimă, nu ocură nicăiri, nici-odată, în rapoartele ziarelor ungurești.

Li-e rușine?

Unora da! Sînt și printre ziariștii maghiari, unii — așa se vede — cari nu și-au pierdut tot simțul bun. — Ei, dar' ar fi fost o minune, dacă așa ar fi fost.

„**Nagyvárad**”, fișica jidano-maghiară din Oradea-mare, s'a grăbit să ne strice și astă unică notă bună, ce era gata să dăm ziariștii ungurești.

Sub titlul „**A Tribuna Kato-nai**” („Soldații Tribunei”) fișica orădană face istoricul procesului dela Alba-Iulia, și nu se rușinează, a repeta din acest prilej, infama insultă:

„Könyvekben, dalokban, örökítették meg mostoha testvéreink a rettegett **rablóveșér** em-lékét, himnuszot zengtek vérengzéseiről.”

Pe românește;

„In cărți și cântări au eternizat frații noștri (Wie heisst?! Protestăm!) mașleri memoria temutului șef de bandiți, inmuri au cântat despre crudelitățile lui...”

Așa glăsuiește patrioticul jidano-maghiar din **Grosswardein** — în numele ziariștii maghiare.

Va să zică totuși nu li-e rușine? N'au rușine!

De aceea nici nu le mai zicem, să se rușineze!

Pretindem satisfacție pentru
insulta dela Alba-Iulia!

Acesta este azi cuvîntul poporului românesc din Ungaria și Transilvania

Acest cuvînt are să răsbătă până la cele mai înalte foruri din țeară.

O să vedem domnește oare „legea, dreptul și dreptatea”, în această țeară, ori tot numai regimul de forță al puterii?

O să vedem, că forurile justiției din patrie sînt ele pentru a face dreptate, ori pentru a terorisa?

O să vedem, dacă cei-ce au luptat pentru libertate, pentru neam și tron, și cari în viață nici o răsplătă nu au avut pentru sîngele versat sub steagurile împărătești, oare nici în morminte nu au măcar dreptul de a fi cruțați de insultele celor-ce învinge nu i-au putut?

Pretindem grabnică și eclatantă satisfacție, dela domnul ministru de justiție al țerei!

Judecătoriile cu jurați.

(Urmare).

Procedura de dovedire.

După depunerea jurămîntului, jurații își ocupă locul, și se începe pertractarea. **Președintele** e dator să poarte de grijă, ca jurații să înțeleagă declarațiile făcute și documentele cetite. Traducerile nu le poate face decât numai un traducător care a pus jurămînt. (§. 350).

Jurații pot adresa întrebări martorilor și experților, ca și judecătorii; și pot face propuneri pentru întregirea actului de dovedire. (§. 351).

Dacă se constată moartea acusatului sau se abstea dela acuză, tribunalul aduce *decis de sistare*, fără să mai asculte părerea juraților. Ear' dacă se constată, că lipsește plenipotența pentru începerea procesului penal; că acusatul privat și-a retras acuză; că a intrat prescripția sau a urmat grațierea domnitorului; în fine, că acusatul nu împlinise anul al 12-lea de etate atunci când a comis fapta; tribunalul, după ascultarea părților, aduce sentința de achitare, fără să asculte părerea juraților. (§. 352).

După terminarea procedurii de dovedire, procurorul sau reprezentantul acusatului face propuneri referitoare la întrebările ce sînt a se adresa juraților. Pentru a le pute prezenta în scris, **președintele** suspendă ședința. **Președintele** e dator să cetească întrebările propuse și să le dea în copie juraților și acusatului. Dacă se cere, ședința poate fi suspendată pentru a discuta asupra acceptării întrebărilor propuse. Întrebările se pot modifica din ori-ce parte. Se poate face propunere de rectificare sau de acceptare a altor întrebări. În cele din urmă însă decide judecătorii. Întrebările stabilite și acceptate se ceteșc de nou. (§. 353).

Întrebările au să fie puse astfel, ca juratul să răspundă la ele numai cu „da” sau cu „nu”. Dacă sînt mai mulți acușati, sau sînt mai multe crime, pentru fiecare se pun întrebările separat. (§. 354).

Întrebarea principală e, dacă e *vinovat acusatul sau nu*? De aceea, fapta ce i-se impută trebuie bine precisată. Întrebarea trebuie să se bazeze pe actul de acuză, eventual pe requisitor. (§. 355).

Dacă în decursul pertractării se constată, că acusatul e vinovat de comiterea altei fapte punibile, nu de aceea cu care a fost acuzat; sau că nu e vorba decât numai de o încercare a comiterii crimei; sau că făptuitorul e numai complice, ori viceversa: juraților trebuie să li-se adreseze în privința aceasta întrebări speciale. (§. 356).

Întrebare specială se adresează juraților și atunci când se constată, că acusatul mai are și alte fapte punibile la răș. Dar' numai dacă se învoește acusatul. În cas contrar, fapta de nou constatată vine supusă unei noue proceduri. Numai cu consentimentul acusatului se poate pune apoi întrebarea, care ar ave de urmare o pedeapsă mai aspră ca cea isvorită din acuză. În cas contrar pertractarea se amină. (§. 357).

Motivele de *inconștiență* trebuie astfel concepute în întrebarea principală, ca din răspunsul afirmativ să fie evidentă existența lor. Dacă prin aceasta ar deveni prea lungă întrebarea, se pune întrebare specială. (§. 358).

Cu privire la motivele *aggravante* și *atenuante*, cum și la constatarea fap-

tului, dacă a mai fost acusatul pedepsit, nu se adresează juraților întrebare. (§. 359).

Dacă acusatul nu împlinise anul al șeseprezecelea când a comis fapta, se pune întrebare specială, oare avea el atunci ori nu facultatea de a înțelege gravitatea fapturii sale. Dacă acusatul e surdo-mut, întrebarea aceasta se conținește în întrebarea principală. (§. 360).

Propunerile făcute în direcția aceasta nu se pot respinge decât numai din motive basate în lege. (§. 361).

Verdictul.

După stabilirea întrebărilor, urmează propunerile părților, referitoare la *vinovăție*. (§. 362).

Președintele subscie acum întrebările și le cetește de nou, explicându-le juraților. **Președintele** instruează în urmă jurații asupra misiunii lor, le explică partea *juridică* a chestiei, fără a-și spune însă părerea asupra rezultatului eșit din dovedire și asupra gravității dovezilor. Dacă se cere, explicările **preșidentului** vin trecute la protocol. (§. 363).

Președintele predă celui mai în etate jurat întrebările, actele cetite, corpurile de delict, și lista despre sortarea juraților. Jurații se retrag în altă sală, ear' **președintele** dispune ca acusatul să fie scos afară și ca jurații să nu se împărțeze și să nu confereze cu nime înainte de a da răspunsurile. Juratul, care nu se conformează, se pedepsește cu pedeapsă în bani până la 200 de coroane; ear' cel-ce comunică cu juratul, poate fi *închis pe douăzeci și patru de ore*. Dacă respectivul e militar, se face arestare la superioritatea sa. În sala de consultare a juraților trebuie să se găsească în mai multe esemplare paragrafi: 351, 363—370 ai legii acesteia. (§. 364).

Jurații, sub conducerea celui mai înaintat în etate, își aleg un *preșident*, care cetește întrebările și conduce discuția și votarea. (§. 365).

Dacă jurații nu sînt deplin lămuriți, se pot reîntrae în sala de pertractare și **președintele** judecătoriei cu jurați le dă imediat deslușirile cerute, în prezența părților. Dacă *majoritatea juraților* cere schimbarea sau întregirea întrebărilor, trebuie ascultate întău părțile, în urmă se aduce hotărîre. Jurații se retrag apoi de nou în sala de consultare. (§. 366).

După consultarea avută, **președintele** juraților pune pe rînd întrebările, și jurații își dau pe rînd votul, în ordinea în care au fost sortați. Votarea poate să fie și secretă, dacă așa cere unul dintre jurați. Votul dat trebuie să fie „da” sau „nu”. La votare, afară de jurați nu poate fi nime prezent. **Președintele** notează și subscie rezultatul votărei la fiecare întrebare. Ștergerile și corecturile nu sînt admise. După părăsirea salei de consultare votul dat nu mai poate fi modificat. Asupra votărei jurații sînt datori să păstreze cea mai strictă discreție. (§. 367).

Pentru declararea acusatului de vinovat se cer *opt voturi afirmative*, atunci, când legea prevede o pedeapsă mai aspră pe seama acusatului. În celelalte casuri *majoritatea* decide. Dacă voturile sînt egale, e valid votul favorabil acusatului. Juratul, care la întrebarea principală a votat cu „nu” se poate reține dela votarea asupra celorlalte întrebări, considerându-se votul seu de favorabil acusatului. (§. 368).

Terminându-se votarea, jurații intră de nou în sala de pertractare. **Preșe-**

dentul judecătorei redeschide pertractarea, ear' presidentul juraților ceteste, în absența acusatului, răspunsurile juraților, date la întrebări, făcând atâtui următoare marturisire:

„Pe onoare și pe conștiința mea atestez în fața lui Dumnezeu și a oamenilor, că verdictul juraților e următorul... Dacă e vorba de unul din cașurile precizate în §-ul 368, e dator să spună că verdictul s'a adus cu »mai multe decât șapte voturi«. Verdictul cetit îl subscrisie presidentul judecătorei cu jurați și notarul. (§. 369).

(Va urma.)

„A Tribuna katonái“.

Sub acest titlu tractează »Nagyvárad« procesul dela Alba-Iulia. Este prima foaie ungurească, după-cât știm, care cutază a apăra purtarea abnormală a președintelui de tribunal din Alba-Iulia.

»Nagyvárad« scrie astfel:

»Știm din vremurile procesului Memorandului ce scene penibile au fost în Cluj din pricina, că acușaii n'au voit să vorbească ungurește. Cu toată capacitatea și lumina, au denegat să vorbească ungurește doctori în drepturi, avocați, cari »și-au câștigat calificațiunea în școale ungurești, la universitate ungurească.

»Acele scene, s'au repetat întru toate, și în măsură și mai mare la pertractarea din Alba-Iulia. »Tribuna« scrie că președintele intrerupea nervos și furios pe câte un martor. Nu e mirare. Pentru-că Maghiar a fost presidentul și a trebuit să-i sară sângele în obraz, când cetățeni ungari (dar' nu Maghiari! Red. »Tribunei«) nu s'au rușinat (ba ghin' că nu! Red. »Tribunei«) a declara superbi, mândri, înaintea tribunului ungar (dar' nu maghiar, Moricz! Red. »Tribunei«) că nu vreau să știu ungurește.

»Ei vin înainte cu art. de lege 44 din 1868, și nu se roagă, ci pretind astfel de drepturi, cari urmează numai din reaua interpretare (auzi, auzi! Red. »Trib.«) a acelei legi obșoale, care de altfel nici-odată n'a fost în vigoare (!! — Când și cine a scos-o din vigoare, jupănașilor? Red. »Trib.«) Nu trebuie să se facă lege despre aceea, că pe Moțul cu donițe judecătoria se-l asculte în limba sa, dacă nu știe ungurește, pentru-că e natural (dar' dacă judecătoria nu știe limba Moțului, sau știe miserabil de rău, și tălmăcuia nu țin? Aceasta o casul general! Red.) și judecătoriile ungurești nici n'au denegat nici-odată cetățenilor, cari nu știu ungurește, folosirea tălmăcuia. (Oare? Red. »Trib.«) Dar' Moțul cu donițe nici nu se provoacă la articol de lege (dar' ziceați că e natural, e lege naturală! Red.), ci regreț foarte mult că nu poate vorbi direct cu judecătoria sei. (Ca-și-când nu judecătoria ar fi pentru Moți, ci Moți pentru judecătoria! Ce perverse idei! Red. »Trib.«)

»Dar' că nu vrea să vorbească ungurește un doctor în drepturi (?) aceasta e pe cât de ridicol, pe atât de revoltător, chiar și atunci, dacă respectivul e totodată și director al »Tribunei«, cea de Unguri mănăitoare. (A cere respectarea unei legi fundamentale e ridicol și revoltător în era — »legii, dreptului și dreptății!« Red. »Trib.«) Ear' a cere ca tribunalul să declare că el are drept să vorbească românește, și atunci va fi așa de grațios a-și face fașunea ungurește, aceasta întru adevăr e mai mult decât cutezanță; o astfel de idee nu poate produce decât fanatismul sêlbatec,

nebun. (Acesta e pe partea celor-ce numesc pe un Iancu — »haramia vezér«, ear' nu pe partea aceluia, cari cer dela judecătoria să respecte și recunoască legea! Red. »Trib.«)

»Nu e dară nimic de mirat — acî începe concluzia fișicelei orădane — dacă în procesul dela Alba-Iulia, președintele pertractărei — după »Tribuna« — a reflectat agitat și furios la marturisirile martorilor. Ba nu ar fi de mirat și când s'ar fi lăsat răpit de altceva (!). Nu. Pentru-că fiecare cuvânt, ce a răsunit la acea pertractare, a vătămât adânc națiunea (tot ei de cătră pădure. Red. »Trib.«), care națiune de o mie de ani e stăpâna acestui pământ (o fi, o fi! Red.) și stăpână vrea să rămână și pe viitor, (ii credem bucuros. Red.), pentru-că are drept la aceasta, drept câștigat cu sângele străbunilor. (Moischl, mach di groisz! Red.)

Nu mai continuăm! Ajunge și întrece, pentru ilustrarea miserabilei situații, ce există în această țeară. Nici nu mai perdem vorba asupra delicatelor marturisiri.

Un cuvânt însă avem cu privire la purtarea președintelui din Alba-Iulia. Dacă așa ar fi fost, cum scrie »Nagyvárad«, atunci dl Korbuly ar merita recunoștința tuturor șovinistilor orbiți. N'a fost însă așa. Purtarea președintelui nu a fost efect al purtării martorilor, ci al sănătății ori nesănătății sale. Și s'a văzut deja dela primul moment, când a deschis pertractarea. Întruducerea acestei pertractări a fost un șbierat teribil cătră public, că n'are voie să mai ese afară până la sfârșit. Șbieratul acesta, ca în pustie, s'a repetat, firește, în mod potențat, la fiecare prilej.

Ear' prilejuri pentru nervoși câte nu-s într-o pertractare.

Vorba e, că pretensiunea de a respecta dreptul limbei românești, garantat în lege, numai dela nervoși putea fi întâmpinată în felul cum a fost de președintele din Alba-Iulia. Ceiațați doi juzi, cari erau și ei Maghiari, cel puțin tot așa de veritabili ca și dl Korbuly, au fost de acord și ei în »principiu« cu președintele, — într-o nesocotit legea, — dar' nici unul nu a șbierat, ci într'un mod, cu adevărat isbitor de deosebit, au căutat să convingă pe martor, a absta dela legitima sa cerere. Unul, judele Dr. Atsél Béla, cu o adorabilă moderațiune spunea dlui Dr. Dăianu, că punctul seu de vedere e învechit, trecut. (Tulhaladott álláspont).

Singuri acesti doi juzi mai dădeau ilusiunea, că am fi înaintea unui for al justiției. Pentru-că deși șovinisti ambii, aveau cel puțin nervi sănătoși.

Revistă esternă.

Răsboiul în Africa-sudică.

Lupte nouă nu s'au dat de curând, dar' beligeranții își concentrează mereu trupele, așa că se așteaptă nu peste mult lupte mari.

La Ladysmith și Kimberley.

De present în jurul acestor orașe se fac concentrări principale de oaste și ele sunt ținta fiecăruia din beligeranți: Burii se le ocupe, Englezii se le elibereze de asediu.

Dar' pe cât de mult îl iubia publicul, pe atât îl urau colegii dînsului. Îl urau și îl invidiau. Se simțeau atinși în vanitatea lor prin sêrbătorirea cu care publicul întâmpina pe Pick, și dela Alfano, bătrânul regisor, până la cel din urmă artist, toți îl persiflau și îl chinuiau. Îl acușau cu aceea, că se »mbulzește în primul plan în detrimentul dînsilor. Și că nu lăsa teren tovarășilor sei, ca să se valideze. Numai un unic om îl lua în apărare, Forelli, proprietarul circului, pentru care această figură mostruoasă era de neprețuit.

Și deodată steaua gloriei lui Pick a apus.

Un matroz englez, care se reîntorse de peste mări și adusesse cu sine un puternic orangutang, l'a oferit sê-l vîndă ieftin lui Forelli, care a și cumpărat straniu animal și prin placate de un stănjin vestea publicului această nouă atracțiune. Miraculoasă dihanie era moima asta. Matrozii își omorau uritul lungei călătorii pe mare cu aceea, că au desvêțat pe straniu animal de obiceiurile sale străbune, și când corabia a sosit cu Taki, sêlbaticul animal se transformase deja în moimă blândă și binișor civilisată, așa că în circ nici nu mai trebuiau să se necăjească cu dresarea lui.

Când Taki a fost de prima-dată împins în arenă în cușca lui, publicul sta să se prăpădească de ris. Dar' era și ciudată dihanie străinul ăla cu fața përoasă, cum în uniformă lui largă, ne mai pomenită, pe cap cu pălărie de lotru, cu peană, la șold cu sabie de lemn, șchio-

Ladysmith-ul este tot mai mult strîmtoare de Burii. »Times« e informat, că la Ladysmith situația devine tot mai greu suportabilă. Bombardarea causează mari pagube și lipsa de alimente începe a fi simțită: deja se dau numai jumătăți de porțiuni la soldați.

Ziarele din Londra sînt îngrijate de soarta orașului și se tem că va fi silit a capitula în curând.

La Kimberley se pare, că situația e mai favorabilă Englezilor, dar' cu toate aceste orașul n'a putut fi eliberat de asediu. Lordul Methuen stă inactiv spre sud dela oraș, așteptând poate ajutoare. În timpul acesta Burii își concentrează trupele la Spytfontein. lângă Kimberley. Se crede că aici se va da în curând o luptă decisivă.

Din Kimberley se anunță, că în 28 Nov. c. Englezii din oraș au dat năvală asupra taberei Burilor de lângă dealul Lazaretto. Englezii au ocupat cu asalt tabăra și 4 șanțuri, dar' la al cincilea au fost primiți cu un foc pe pusti foarte viu, încât au trebuit să se retragă. În atacul acesta a căzut majorul Scott-Turner și 24 de soldați, ear' 26 sînt răniți.

În țeara Cap.

Despre răscoala Africanderilor se anunță, că mișcarea continuă. Burii înaintează spre sud, în țeara Cap. Trupe de-a-le lor au ocupat localitățile Dordrecht, Steinsburg și mai spre sud Maraisburg. Șinele căilor ferate sînt rupte pretutindenea și se organizează sistematic răscoala.

Millner, guvernorul din Cap a dat o proclamație, în care provoacă la apărare reuniunile de tir și chiamă la arme trupele de gendarmi.

Măsurile aceste arată, că răscoala devine primejioasă.

Oastea engleză.

»Pol. Kor.« scrie, că oastea engleză din Africa-sudică va fi în curând de 117.000 de oameni. În acest număr sînt cuprinse și trupele sanitare și de pioneri.

Dela începerea răsboiului au debarcat în Capstadt, Port-Elisabet și D'Urban 51 mii de soldați. Nouă mii sînt pe cale și se așteaptă sosirea lor în zilele aceste. Cele 8 regimente ale corpului de armată al VI-lea sînt gata de plecare în Africa.

În Cap și Natal înainte de răsboiu se aflau ca garnisoane 25 mii de oameni; acestora le-a venit în ajutor 51 mii. Mai sînt apoi alte garnisoane împrăștiute, vre-o 15.000 și soldați marinari 1500.

Acestia dimpreună cu trupele ce sînt în plecare, fac la oaltă 121.000, din cari subtrăgînd vre-o 4000 căzuți, răniți și bolnavi, rezultă suma de 117.000.

Aceasta este cea mai mare mobilitate de trupe, cunoscută în istoria imperiului britic.

Din toată lumea.

Împăratul Wilhelm despre vizita din Anglia. — Socialiștii concesiivi. — Regele Sêrbiei în Viena.

Împăratul Wilhelm — după-cum scriu ziarele »Manchester Guardian« și »Birmingham Post« — a adresat scrisori reginei Victoria și prințului de Wales, în care între altele zice, că prietenia dintre Anglia și Germania se va întări și din aceasta ambele țeri vor trage mari foloase.

Congresul socialiștilor din Paris a primit propunerea socialistului-revoluționar Guesde, prin care se declară în principiu, că sociali-

păta pe după grilajul de fer și primia cu furioase strîmbături de nas ovațiunile publicului. La auzul risetelor și-a scuturat furios cușca și tropotea nervos, fiindcă nimenea nu voia să înceteze cu risetele și aplausele. O bucată de timp s'aria pe snopul seu de paie urînd înfiorător, după aceea s'a pus pup într'un unghet.

Ear' publicul rîdea și aplauda și earăși rîdea și aplauda.

Pick a apus. Pick era nimic. Zădărnice făcea mutră încă și mai tristă decât de obiceiul, zădărnice își schimosia fața în crețe de necrezut, zădărnice își rotea ochii lui gălbini, publicul nici nu mai voia să-l observe sêrmanul, și toată interesarea și-o îndrepta spre Taki. Spre Taki, dobitocul acela përos și prost. Pick era desperat. Stringînd din pumni umbla jur-împrejurul cușcii și privia cu ură la rivalul seu, la moimă. Aceasta se arunca spre el furioasă. Și acest lucru încă și mai mult irita pe paiațel, căruia într-o seară l'a plesnit prin minte o idee drăcească.

Să fi fost cam două ore după miezul nopții. În circ dormiau toți. Pick s'a furisat tiptil pe o ușă din dos. S'a strecurat fără șgomot pe lângă grajd la ieslele căruia odihneau nemicați eai dresaiți. Un căne sur a simțit că umblă om prin apropiere, dar' când a văzut pe prietenul dînsului, cu care atât de mult a »lucrat« deja împreună, s'a culcat earăși liniștit în culcușul seu. În liniștea mormentală Pick s'a furisat apoi mai departe. A ajuns în preajma unui larg șopru, a cărui ușă era numai

știlor nu este permis a face parte din un cabinet burghez.

Îndată însă după aceasta a primit și propunerea mijlocitoare a lui Fauret, în care se zice, că în casuri excepționale e permis și unui socialist a intra în un cabinet de burghezi. Astfel s'a făcut posibil lui Millebrand a rămâne și mai departe ministru în cabinetul Waldeck-Rousseau.

Regele Alesandru al Sêrbiei — după-cum anunță »Pol. Korr.« — va sosi pe la finea lunii curente la Viena. La invitarea Împăratului nostru, regele va ave locuința în Hofburg.

Cronica zilei.

Sibiul, 9 Dec. n.

Memento. 14 Decembrie: Conc. not. cerc. Ida-mare, (pretura Teaca).

11 Decembrie: Serata literară a societății »Petrul Maior« în Budapesta. — Adunarea generală a universității sasești în Sibiul. — Societatea de lectură »Andrei Șaguna«, ședință publică în sala edificiului nou al seminarului Andreian.

13 Decembrie: Societatea comercială »Mercur«, adunare gen. în Dej.

Academia Română a ținut ieri ședință publică, în care s'au făcut următoarele comunicări: Dr. V. Babeș: »Lesiunile sistemului nervos în pelagră«, V. A. Urechii: »Din istoria domniei lui Caragea«. Dr. G. Marinescu: »Evoluțiunea și involuțiunea celulei nervoase«.

Cehii și Germanii. »Narodni Listy« are știrea, că după deschiderea dietei provinciale din Praga se vor începe de nou tratările de pace între Cehii și Germanii, și probabil că de astă-dată cu mai bun succes. De alt-cum Cehii pun vina pe Nemți pentru neisbuitirea din trecut a planului de împăcare, fiindcă Nemții au respins până și propunerea atât de moderată a presidentului reichsrath-ului, Dr. Fuchs, făcută în scopul ajungerii la o înțelegere acceptabilă din ambele părți.

Viriliști români în comitatul Maramureșului pe anul 1900 sînt următorii: Simeon Pop, protopretor (1213 fl.); Basiliu Jurca, proprietar (448 fl.); Petru Mihályi, proprietar și deputat dietal (472 fl.); Dr. Ioan Mihályi, protopretor comitatens (321 fl.); Vasiliu Mihalca, protopretor pensionat (309 fl.); Mihail Pavel junior, archivar comitatens (293 fl.); Ludovic Man, proprietar în Vișeu-de-jos (272 fl.); Alesandru Gyenge, preot (251 fl.); Petru Rednic, proprietar (225 fl.); Dr. Stefan Kiss, medic (222 fl.); Dr. Georgiu Mihalca, avocat (191 fl.); Vasiliu Man, adv. (168 fl.); Dr. Ioan Jurca, procuror reg. (166 fl.); Ioan Iura, jude reg. în pensiune (157 fl.); Paul Mihalca, proprietar (132 fl.); Ales. Cuza Andereo, proprietar (127 fl.); Mihail Mihalca, proprietar (123 fl.); Grigorie Cudriciu, proprietar (120 fl.); Ioan Pop, preot (118 fl.); Gavril Dunca, proprietar (111 fl.). — Din 220 viriliști sînt: Români 20, Evrei 100, Unguri, Ruteni și Nemți 100. Primul virilist e Jidanul bancher Armin Greodel cu 2591 fl. dare directă.

Hymen. Valeriu Mitovan din Măndruloș și d-soara Aurelia Sêrb din Lipova, fidanțați.

Bal în Sibiul. După-cum aflăm »Reuniunea femeilor române din Sibiul« va aranja și în carnavalul proxim, anume la 3 Februarie 1900, în sala cea mare dela »Gesellschaftshaus«, un bal în folosul scopurilor umanitare ale Reuniunei.

Sala-Habsburg. În palatul regal nou restaurat și adaptat din Buda, cea mai spațioasă și mai pompoasă localitate va fi »sala-Habsburg«, a cărei cerime va fi pictată cu frescuri grandioase, cari vor reprezenta dinastia Habsburgilor. Frescurile vor fi făcute de pictorul Carol Lotz.

Statua »Sfântului Stefan«. Între cele zece statue cari au să se ridice în Budapesta pe speșele casetate private a M. Sale, este și statua equestră a Sfântului Stefan, primul rege al Ungariei. Statua va fi ridicată lângă biserica lui Mateiu Corvinul pe așa numita Metereaza-Pescarilor. Piedestalul statuei va fi ornat cu patru basreliefuri colosale, compuse din câte o grupă alegorică, reprezentând: legislațiunea, încoronarea, fundarea bisericeii și supunerea orașului Viena. Sculptarea basreliefurilor, din marmură albă de Carrara, acum decurge în școala de sculptură din Budapesta, ear' statua de bronz se va turna la sfârșitul anului viitor.

La »Reuniunea română de înmormântare din Sibiul«, ce în curând se va înființa, s'au mai înscris: d-na Elisabeta Popoana n. Aron; Avram Armean, corector la tipografia archidiece-sană; Ana Pinciu n. Macrea; Maria Ișan n. Opișor; Ioan Ișan, econ.; Teodor Maier, econ.; Elena Ișan n. Săcără, econ.; Elena Mohan n. Mărginean; juna Maria Mohan; Maria Simtion n. Mihaiu; Ieronim Preda, directorul librăriei archid.; Avram Moga, impiegat consist.; Șarlota Moga; d-na Margareta Moldovan n. Cigărean; Ioan Imbêruș, esped. la »Tribuna«; Maria Imbêruș n. Modran; Ana Modran n. Sandu; George Mohan, culegător-tipograf.

»Pitpalac«. Primim următoarele: Onorată Redacție! În numărul 260 al »Tribunei« au apărut niște versuri sub anonimul: »Pitpalac«. De oare-ce într-o vreme și eu am scris sub acest anonim și de oare-ce s'au găsit unii, cari cred că eu sînt autorul versurilor amintite, și se declar, că nu eu le-am scris. Vê rog să dați loc acestei declarațiuni în numărul proxim. Blaj, 7 Decembrie 1899. Al d-voastre stimător: Aurel Ciato.

Distincție respinsă. Dr. Volkshamer, canonic în Mainz a respins »ordul de casă hessenian« conferit lui de mare-ducele de Hessen. În motivarea respingerii canonice zice, că ordul acela fiind înființat de Filip I. principe de Hessen, care a fost zeos răspânditor al reformațiunei și cu învoirea lui Luther a trăit în bigamie, un preot catolic nu-l poate primi.

Din profețiile lui Falb. Solomonarul științific Dr. Rudolf Falb profește pentru luna Ianuarie 1900 timp căldicel în prima săptămână, în a doua probabil că vor fi câteva zile geroase, în a treia gradul temperaturii se va urca peste mediu chiar, ear' săptămîna ultimă va ave timp normal. În genere Ianuarie va trece deci cu timp normal și favorabil.

Zile critice profește pentru 1, 15 și 31 Ianuarie. 1 și 31 de primul rang, ear' 15 de rangul al treilea.

FOIȚA »TRIBUNEI«.

MĂIMUȚA.

De

Paul Ginisty.

Pick, uscățivul Pick era un ficioraș în adevăr original. Artiștele în haine urelele zădărnice s'ariau pe caii miraculos dresaiți ai taichi Forelli, producțiunile înfiorătoare ale jongleurilor și jucătorilor pe funie publicul le privia cîșcînd de plictiseală, și nici chiar acrobata de o majă și jumătate nu producea nici un interes, dacă Pick nu se afla în arenă. Trei pătrare din public umbla la circ numai pentru el. De glumele lui hazlie se interesau toți. Când se ivia de după perdelele roșii ale garderobei capul seu ca de monstru, publicul îl și întâmpina deja cu aplause șgomotoase și pentru un pătrar de oră din reprezentațiunile lui Pick bucuros ar fi iertat directorului ceeaaltă parte a programului. Dar' la adecă, Pick însuși nu rîdea nici-cînd. Nici nu zimbă măcar. De pe fața lui osoasă radia o doioasă melancolie, ear' ochii lui gălbini, întrași în orbite, priviau asupra publicului ca-și-acum ar fi stîrte de tot. Nu spunea glume nesărate, ca paiații ceeaalți, nu umbla pe creștetul capului și nu făcea nici sărituri ce umplu inima de groază, ci rătăcea prin arenă trist și abătut. Publicul credea, că această jalnică mușime e comedie, și aplauda și rîdea la fiecare mișcare a paiațului.

proptită. Pe gura cheiei străbătea palida lumină a unei lampe. Paiațul a împins ușa cu grijă, ca nu cumva scărțitura să trezească pe cineva, și s'a oprit țepăn în pragul șopruului. Din pantalonii lui largi a scos un obiect strălucitor și reținîndu-și răsufierea s'a apropiat de unghet, unde era cușca orangerului.

Lampa lumina tocmai acolo. Puternic animal cu o mână ținea ferul grilajului, ear' ceeaaltă îi zăcea pe așternut de paie. Răsufia liniștit, fără sunet, ear' nările l-se umflau și răsufiau normal. Ochii lui mari, verzi, erau închiși numai de jumătate. Ai fi crezut că e treaz. Pick însă știa bine, că rivalul seu doarme adânc. Privia la el cu rătăcioasă bucurie și cu drăcească mulțumire gîndea la aceea, că acest urgisit dobitoc acum se află de tot în stăpînirea dînsului. Isbește odată, și Taki nu mai este. O clipită, și cuțitul e în pieptul maimuței.

Pick voia să ucidă pe Taki.

Și în clipita în care paiațul voia să ridice cuțitul, ca să străpungă moima, l'a fulgerat repede ceva prin creeri. S'a dat cățiva pași înapoi, cuprins de gânduri s'a răzimat de pãrete.

L'a plesnit prin minte, că ceea-ce dînsul voește să comită acum, e asasinare. Și dacă o face el, e laș. Cuvine-se oare, ca Pick să-și pustiească pe furia rivalul, fără-că acesta se se poată apăra? Nu. Se va lupta cu el piept la piept, și cel-ce învinge, aceluia se-i rămână gloria. Știa el bine, că lupta va merge pe moarte și pe viață,

dar' pentru ac-eea plin de curaj a pãșit de nou la ușă și a scuturat brațul dihaniei, și-a trezit contrarul.

Taki a sărit în picioare. Ochii în-cruntăți în sânge și-i rotia furios și »și-a pironit privirea spre paiaț.

Pick »și-a înfioat pieptul osos și astfel a stat acolo câteva clipe. A aruncat cuțitul, a smîncit ușa cușcii și s'a postat în fața lui Taki.

Măimuța s'a apropiat de el în patru picioare, a mormăit și s'a scuturat, apoi »și-a îmbrățisat contrarul complet conform regulelor, ca și ori-care luptător de circ. Din pieptul fiarei a eșit ceva voce de tot curioasă. Pick se încovoia gâfîind sub grozava îmbrățisare, și în-țepenindu-și picioarele se lupta cu moima.

Astfel s'au luptat o bună durată de timp. Oasele lui Pick pãrăiau, dar' și Taki putea să simtă, că »și-a dat de om. Când unul era deasupra, când celalalt. Puterile paiațului erau pe sfîrșite. Vedeă că el are să peară. Cu o ultimă sfortare a mai încercat încă odată să apese la pãmînt pe Taki, dar' moima ca-și-cum ar fi știut că ce face de aste-dăți luptătorul de profesiune, a pus pedecă contrarului seu și l'a ajuns deasupra.

— Trădătorule! — a scrișnit paiațul — asta e doar' contra regulelor.

... Și în clipita următoare Pick, uscățivul Pick era mort.

(t.)

Antisemitismul în Ungaria. În Budapesta a apărut o scriere maghiară: „A zsidó kérdés Magyarországon”, de cuprins hotărât antisemitic. Le vine și Ungurilor mintea la cap.

Tinerimea noastră universitară din Cluj va fi în curând o adunare în afacerea Iancu.

„România-Jună”, ziar național-independent, despre care scriesem la timpul său că are să apară în București, își va face apariția, după cum sântem pozitiv informați, luni, în 11 Decembrie n. Derseveranță în lupta grea în care intră.

Di L. Albini, acum după ce „oamenii justiției maghiare” i-au dat „cea mai deplină și strălucită rehabilitare”, ia cuvântul în publicitate, — prima dată după ani de zile — ca să se prezente drept jertfa a atacurilor „Tribunei dlui Dr. Rajiu”. Se plânge în special, că n’ar fi fost bine sentența tribunalului, pentru-că n’ar fi fost achitat, cum am publicat, în lipsa dovezilor, ci fără adaus. Când se va publica sentența și motivele ei vom rectifica cu drag, dacă vom fi greșit. Fapt e însă, că președintele tribunalului a folosit fraza ce am citat, și în public s’a remarcat și a fost vorbă despre ea. De altcând dl Albini, care ani de zile a tăcut, când toată lumea îl privia întrebătoare, acum când prima dată se rostește, ar pute să nu fie așa de — teribil la vorbă. De altfel ori-cât i-ar plăce să se arete prigonit de noi, n’avem absolut nici un motiv a-l prigonii, ori nedreptăți.

Distracție cătănească. Joi noaptea câțiva ofițeri dela regimentul de husari honvezești din Seghedin, petrecându-și într-o cafeneauă, au început să puște cu pistoale și revolve. În sală erau foarte mulți profesori cu soțiile lor, cari aranjaseră banchet în onoarea comisarului ministerial Berecz, sosit să inspecteze școlile din Seghedin. După banchet întregă societatea, împreună cu Berecz, trecuse în cafeneauă, de unde din cauza ofițerilor au trebuit să fugă afară.

Douăzeci și cinci. Zilele acestora „și-a început apariția revista lunară „Rodina a Skola”, — a douăzeci și cinci a foaie slovacă. Redactorii noiei foi sânt Ioan Burian și Petru Zguth.

Cap cârpit. Contele Carol Draskovich din Cinci-biserici la o vânătoare de astă-primăvară umblase cu pușca așa de neprecăut, că aceea slobozindu-se, glonțul a dus o bucată de os din fruntea contelui și i-a vătămat și din partea de creeri. În butul acestei teribile rane, contele nu a murit, s’a însănoșat, dar locul bucatii de os, dusă de glonț, a rămas gol, — era cu gaură în frunte. Zilele trecute contele s’a supus unei operațiuni în Viena, cu care ocaziune știința chirurgiei produse poate unicul cas în istoria operațiunilor. Cu o placă de aur medicii au astupat gaura franței, apoi belind o bucată de piele de pe altă parte a trupului, au lipit-o peste placa cea de aur și marginile i-le-au cusut de pielea craniului.

Csolig István, șef de birou la tribunalul din Agram, deturând peste 20.000 fl. a luat-o la sănătoasa, dar a fost prins în momentul când la Pirot era să treacă granița în Bulgaria.

Concert. Duminecă, în 10 Decembrie n. va concerta capela militară a regimentului de infanterie nr. 2 în restaurantul „Stadtspark”. Începutul la 7 ore seara. Prețul intrării de persoană 20 cr.

Covoare scumpe. Renumitele cinci gobeline, proprietate ale familiei Pallavicini-Grimaldi din Genova, zilele trecute au fost cumpărate pentru casa Rothschild din Paris cu 585.000 lire.

Țiganul și carantina. Un Țigan Rigó, fratele lui Rigó Jancsi, fiind pe vâzute la tătișă-sa în Cairo, zilele trecute s’a reîntors acasă cu mari cinstiri și cu și mai mare voce bună dela Clara frățane-seu. La Triest însă a pârfit bucluc domnul Rigó. A fost pus la carantină, sosit fiind din ținuturi inficiate de ciumă. Țiganul crezând că e arestat pentru cine știe ce, a evadat și furișându-se într’un tren accelerat a sosit norocos la Alba-Regală. La avisul telegrafic al poliției din Triest însă la gară a fost înghățat de gendarmi și dus de-adreptul în baracă, unde după carantina pre-crisă l-au desinfectat și apoi i-au dat calea.

Bandă de hoți. În Sârbobaz (comitatul Caraș-Severin) gendarmii au deținut o caravană de Țigani, despre care s’a constatat, că în drumul țerei între Lugoj-Satu-mic a jăfuit pe comercian-tul Lebovici. Din fasiunile Țiganilor a eșit la iveală, că în Bănat există o bandă de hoți bine organizată, al cărei sediu este în Sipet (comitatul Timiș). Săm-băta o trupă de opt gendarmi a făcut perchișiție în Sipet deținând doisprezece membri ai bandei și aflând la locuțiile lor mulțime de marfă furată. Deținute, împreună cu marfa aflată la ei, au fost duși luni dimineața la Lugoj și puși la răcoare.

Prințul Robert de Württemberg e numit de M. Sa. căpitan în regimentul de dragoni nr. 9 al Archiducelui Albrecht.

Accident fatal. Cam la distanță de doi kilometri dinsus de Turnișor conducătorul trenului ce vine de către Seliște a căzut alaltăieri între roate și a fost strivit. Neorocitul a murit momentan.

Incendiu. Comuna Bessenyo din comitatul Borsod zilele trecute a fost grozav bântuită de un incendiu escat la casa lui Németh Béla. Din 115 case au ars serm 60 împreună cu toate clădirile economice. Asemenea și animale domestice au ars foarte multe.

Cotoc vînet. În grădina zoologică din Schönbrunn se află de câteva zile un cotoc cu peri ca de vulpe, cari la soare joacă în colorii albastre și vinete-ultramarin.

Trei luni pentru un „zde”. Tribunalul militar din Brunn a osândit pe rezervistul Dufek, berar în Gaia, la trei luni arest pentru-că la controlă s’a înștiințat cu „zde”.

Reprisă. A doua serie de ninsoare grea cade peste Sibiu de azi-noapte deja. Straturi de aproape jumătate metru acopăr străzile și parcurile și ninsoarea încă tot nu încetează. Temperatura fine pas cu ninsoarea, tîind ca cu brieuri pieleața fină a bujorilor de copii, cari unii sgriburind, alții veseli de blana lui Moș-Crăciun grăbesc tip-tip cu pași mărunți la — școală. Săniile sînt scoase deja din lungul repaus, și zburitului zurgălielor și sunetul ascuțit al clopoțelilor de pe caii înhamăți la ele rîsună pe străde, — dovedind că baș iarsă cum se cade avem. Toate acestea în bună tovarășie cu minunățiile de prin galantare dau veste micuților, că ziua cea mare, când ângerul daruri aduce, cu grab se apropie. Și acururi de dulci melodii fetele în taină aud, atata, ba nu, cu mult mai puțin mai trece-va n grabă, și baluri și jocuri, prilej de — cerești reverși, se ncep pentru ele. Visaiți, visaiți fericiore, voi toți cei dreptul aveți, visul aievea curînd să-l vedeți. . . .

Știri mîrșante. În Temes-Kutas gras-sează între băieți șarlachul, crescînd zi de zi numărul bolnavilor.

— Vasa Belga din Doloave a ucis în drum pe proprietarul Paul Lazarov. Ucișagul e arestat.

— În 16 Decembrie n. va fi în Timișoara tragerea la sorți pentru obligații la miliție în cl. I de etate, cetățeni ai Timișoarei.

— Pădurea din Chișindia, fostă proprietate a prințului Iosif Sulkovsky, a cumpărat-o „Union bank” din Viena cu 284.000 fl.

ECONOMIE.

„Reuniunea economică în Orăștie”. Orăștie, 8 Dec. n.

În ședințele ultime (două), ținute în săptămîna de față, ale comitetului „Reuniunii economice”, conduse de președ. Dr. Ioan Mihai, s’a luat cu plăcere la cunoștință, că pe lângă prelegătorii din sinul comitetului înștiințați în ședința primă, s’au înștiințat și doi prelegători din afară: dl V. C. Osavad din Sibiu, care s’a arătat gata a veni să prelegă despre însoțiri și tovarășii, și domnul Alexandru Vlad din Banpotoc, cu felurite teme agricole.

S’a stabilit textul apelului ce se se adreseze publicului.

Privitor la înființarea proiectatei foi economice, s’a luat cu plăcere la cunoștință, că vre-o 4 dintre scriitorii noștri economici mai cunoscuți, cărora s’a adresat biroul, s’au arătat gata a colabora la noua foaie, așa că grija greutății redactării unei foi de acest fel, pare bineșor înlăturată.

În legătură s’a prezentat comite-tului o hîrtie venită dela direcțiunea tipografiei „Minerva” din loc, care aflînd despre pornirea de a înființa aici o nouă foaie, și simțind că două foi nu vor pute subsista, roagă „Reuniunea economică” să-i primească serviciile sale tipografice anunțînd totodată, că ea e gata a des-fința foaia ce edă, „Revista Orăștiei”, dar’ ar dori să păstreze oare-cari legă-turi cu noua foaie.

Și cerea reprezentantul „Minervei”, că de vreme-ce ea își sistează foaia, după care, afirmative, are azi ceva venit, mai ales din inserțiuni, „Reuniunea econo-mică” să-i cedeze tot „Minervei” și pro-prietatea (deci și eventualul venit) a foi celei noue.

„Reuniunea economică” a hotărît însă a-și păstra stieși proprietatea nou-lui organ, ca și ori-ce influență asupra lui, — dar’ considerînd că prin înceta-re-a foi „Minervei” i-se dă poate puțință a-și câștiga cu câțiva mai mulți abo-nați, și mai ales mai multe inserțiuni, (cari altfel s’ar pute împărți între cele două foi), s’a învoit, ca din eventualul venit curat al foi, să facă o parte și ti-pografia „Minervei”.

S’au instituit două secții în sinul comitetului, una de 3 membri, care se îngrijească de trebuințele ce s’ar ivi în

privința procurării de semințe, stînd din domnii Ioan Mihaiu, Const. Baicu și Dumitru Rob, ear’ o secție pentru a în-grijii de trebuințele ce s’ar arăta întru procurarea de mașini agricole, stînd din domnii N. Vlad, A. Barcian și Iri-mie Boca.

Fiindcă comitetul ține ședințe nu-mai odată pe lună, chemarea acestor secții speciale este, că dacă vine o ce-rere oare-care, ele să le resoale în nu-mele comitetului și fără a chema pentru fiecare comitetul la ședință extraor-dinară.

În ședința proximă vor raporta ce au făcut și vor prezenta eventuale pro-iecte de acțiuni în materie. Rip.

POSTA REDACTĂRII

V. E. M. în B. Nu te priva pe d-ta. De altfel n’avem cunoștință de „foia ritmică”, ce amintești.

La

Abonament lunar

pentru Decembrie st. vechiu

Administrația ziarului „TRIBUNA”.

Din public. *)

Dare de seamă și mulțumită publică.

Sîntem în plăcută poziție de a aduce, pe lângă mulțumita noastră, la cunoștința onor. public, că din prilejul convenirii sociale a tinerimei din loc au încurs următoarele suprasolviri:

Dela d-na Sabina Brote 1 fl.; d-na Maria Cosma 2 fl.; dl Dumitru Cuntan 50 cr.; dl P. Cotoș 1 fl.; dl A. Ciat 50 cr.; dl Dr. Amos Frâncu 1 fl.; I. P. S. Sa Ioan Meșianu 10 fl.; dl locot. Romul Moga 50 cr.; dl Dr. Ioan Popp, med. de stat-major 2 fl.; d-na Dr. Ștefan Păcurariu 1 fl.; dl vicar Ilarion Pușcariu 1 fl.; dl adv. Ioan A. de Preda 2 fl.; dl Candid Popa, inv. 1 fl.; dl adv. Dr. Octavian Russu 2 fl.; d-na I. Rebeș 1 fl.; dl căpitan Constantin Stezar 1 fl. Din Seliște dela d-nii Dumitru Banciu, farmacist și Dr. med. Nicolae Comșa, câte 1 fl. Total 29 fl. 50 cr.

Apoi dintre tinerii aranjatori câte 1 fl. au sosit d-nii: Ermil Borcea, Ionel Comșa, Dr. Elie Cristea, Iuliu Decean, Vasile Greavu, V. Orășan, V. C. Osavad, Teodor Orlea, I. Pipos, Tim. Popovici, Ieronim Preda, L. Pușcariu, V. Rebeș, I. Tăbăcariu, Petru Tincu, Vict. Tordășianu, Eugen Vancu, Alex. Vasile, Emil Vințelariu.

Venitul curat de 18 fl. 3 cr. se va pune la fondul pentru monumentul mar-elui Șaguna.

Sibiu, în 7 Dec. n. 1899.

Pentru tinerime:

P. Tincu, controlor.

Al. Vasiliu, cassar.

*) Pentru cele cuprinse în rubrica aceasta redacțiunea nu e responsabilă. Red.

Teatru orășenesc în Sibiu.

Direcțiunea: Leo Bauer.

Duminecă, 10 Decembrie n.

La 3 ore d. a:

AUF DER SONNENSEITE.

Comedie în 3 acte, de Blumenthal și Kadelburg.

Seara la 7 ore:

RENAISSANCE.

Comedie în 3 acte, de Schöthan și Koppel-Ellfeld.

Luni, 11 Decembrie n.

Primul debut, ca oaspe, al actriței Elisabeta Hruby.

CYPRIENNE.

Comedie în 3 acte, de Sardou și Najac.

Începutul la 7 ore seara.

Sosiți în Sibiu.

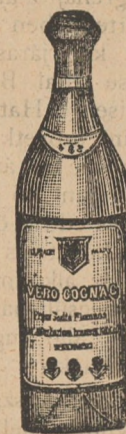
La 9 Decembrie n. 1899

Hotel „Împăratul Romanilor”: A. Tompa, proprietar din Borsneu-mic; S. Tompa, proto-pretor din Biertan; Nemes cu familia, notar public din Făgăraș; Castelli, inginer sup., Al-földi, inginer, din Budapesta; Hederváry, Kohn, Benedek, Ellinger, Hecht, din Budapesta, Pra-ger, Jacob, Hanacek, Hauser, Türringer, din Viena, comercianți.

Hotel „Neurhner”: Grieshaber, din Buda-pesta, Freund din Viena, comercianți.

Hotel „Meltzer”: Grommes cu soția, notar din Marpod; d-na Benedek, proprietăreasă din Deva; Solymossy, proprietar din Sătmár; Mül-ler, comerciant din Brașov; Hermina Franz, casserijă din Rust.

Pentru redacție și editură responsabil: Andreiu Baltes. Proprietar: Pentru „Tipografia”, societate pe acțiuni: Iosif Marshall.

PFAU'S
Quarnero
Brandy

VERO COGNAC

COGNAC DE CURTE

Distileria ces. și reg. de curte

PFAU & Comp., FIUME

se vinde la

„CONCORDIA”,

societate comercială pe acții în Sibiu.

Pravila de obiecte apartinătoare papucăriei și de recușite de atelier.

Tot felul de pielării lucrate

Articoli ce se țin de papucărie și recușite. Aperturi de piele, lack, vachs, ată și spagat

recomandă on. public și militarilor în marfă bună recunoscută și cu prețuri cât se poate de ieftine, în detalii și în mare, firma comercială

I. Gottstein's Sohn.

(Proprietar, Adalbert C. Gottstein) în Sibiu, Piața-mică nr. 5.

Spre deosebită atențiune.

NOU! NOU!

Nu mai purta d-ta papuci fără cuptușeala de talpă de Asbest a lui Dr. Högyes, brevetată.

Să ne apărăm picioarele de frig, umezeală și răcire.

Să ne păzim de falsificate!

Numai talpele provăzute cu această vignetă de brevet sînt veritabile

Nu mai există dureri de picioare!

Nici bătăături, nici sudori de picioare, nici îngroșarea pielei, nici ferbințeli.

După scurt timp de purtare, cei cari își provide papucii cu cuptușeala de talpă de Asbest de a lui Dr. Högyes, brevetată în întreagă lumea, capătă umblat ușurel.

Prețurile:

Talpi de năsip, părechea 40 cr., talpi de Asbest de tesătură simplă 60 cr., de grosiere 80 fl. 20 cr.

Că cuptușeala de talpă de Asbest e excelentă, dovedește mai mult faptul, că armafai comune ces. și reg. și honvezimei reg. ung. s’au furnisat până acum 22.500 părechi.

O păreche de talpi de Asbest, chiar și la cel mai apăsător umblat ține un an de zile.

Spedare numai cu rambursă, ori pe lângă plățirea anticipativă a banilor.

Deslușiri, prospecte și declarațiuni de mulțumită, gratis.

Venzători mai departe, pe lângă condițiuni mai favorabile se caută.

Fabrica de mărfuri de Asbest — societate pe cuote.

Comande din afară se execută cu îngrijire. Spedare cu rambursă.

Pentru venzatori deosebită reducere de prețuri.

Declarațiuni de recunoștință.

Oficiul mar șaliei de curte a Alteței Sale Archiducelui

Leopold Salvator.

Fabrică de mărfuri de Asbest.

Alteța Sa ces. și reg. Archiduce Leopold Salvator este extraordinar de mulțumit cu papucii cuptușeala de talpă de Asbest. Alteța Sa a întrebuit acesti papuci la excursiuni mai lungi și a simțit, că picioarele nu i-s’au oșositi așa, cum în alți papuci ordinari s’ar fi oșositi. Trimite o păreche de papuci pentru venat, ca după modelul aceluia să facă alți cuptușii în talpă de Asbest, la același papucar și apoi să-i trimită aici.

Credem, că acesti papuci de vînațoare vor fi tot așa de buni și corăspunzători, precum au fost papucii de salon.

Agram, la 8 Iulie 1898.

Krahl,

capitan de husari.

Stimate ale Doctor!

Papucii cu cuptușeala de Asbest s’au dovedit a fi excelenți, umblu firm și neferțat; toate durerile în picioare m’au anșit, așa că — așa cred — boala mea de picioare nu mai are lipsă de nici o cură medicală.

Îți mulțumesc pentru binevoitorul sfat

Danoș, la 17 Septembrie 1897.

stimător:

Alexandru Wekerle.

Pravila de obiecte apartinătoare papucăriei și de recușite de atelier.

